Terugblik op de Master Lerarenopleiding Scheikunde

Door Marcel van der Heuvel (student van september 2017 t/m februari 2020)

Als je dit leest, ben je wellicht geïnteresseerd om te starten met de master opleiding scheikunde. Het punt waar ik me drie jaar geleden ook bevond. Ik weet nog dat ik vooral nieuwsgierig was naar de opleiding. Wat wordt het niveau? Zou het me nog lukken? Kan ik er me nog toe zetten om drie jaar lang flink in mezelf te investeren? Ik was inmiddels ook alweer 45. Gaat het een beetje klikken met medestudenten en docenten? Ik weet van mezelf dat ik daar veel waarde aan hecht.

Nu bijna drie jaar later en vers afgestudeerd is mijn nieuwsgierigheid natuurlijk weg. Dit heeft plaatsgemaakt voor enthousiasme, dankbaarheid en een enorm gevoel van voldoening. Het is gelukt. De opleiding heeft me precies gebracht waar ik op hoopte. Al snel vorm je met je cohort een redelijk hecht groepje. Een cohort bestaat meestal uit circa tien personen die elkaar snel weten te vinden. Er moet veel samengewerkt worden voor de verschillende vakken en je zit allemaal in het zelfde schuitje. Ook een grote plus aan de docenten. Iedere docent voelt zich daadwerkelijk betrokken en maakt indien nodig enorm veel tijd voor persoonlijke begeleiding vrij. De lessen zijn goed voorbereid en er is volop materiaal aanwezig op de portal. In totaal doorloop je zo'n twintig vakken en heb ik maar een stuk of zeven docenten gehad. De meeste docenten kom je dus bij meerdere vakken tegen.

Inhoudelijk is het me allerzins meegevallen. Het niveau is goed, overstijgt het VWO-6 niveau ruimschoots maar met de nodige inzet bleek ik dit nog goed op te kunnen pikken met mijn HLO organisch chemische achtergrond (1994 afgestudeerd). Een grote diversiteit aan vakken heeft de revue gepasseerd. Uiteraard een heel aantal flinke theoretische vakken waar flink wat opgaven voor gemaakt worden en waar voor mij persoonlijk de voorbeeld tentamens van meerwaarde waren.

Daarnaast waren er een aantal vakken waar gewerkt werd met portfolio's zoals bij professioneel vormende vakken en vakdidactiek. Als je zorgt dat je bij blijft mogen deze vakken geen probleem vormen. Vakdidactiek geeft je elke keer de mogelijkheid om binnen de gestelde kaders van het onderwerp je eigen keuzes te maken.

Ten slotte zijn er de praktijkgerichte vakken. Vanwege mijn achtergrond had ik zelf vrijstelling (wordt goed rekening mee gehouden) voor deze vakken.

Tijdens de studie maak je regelmatig gebruik van je werkplek, dit was voor mij een grote meerwaarde. Je kunt deze activiteiten zo persoonlijk mogelijk inrichten als je wilt. Daar waar je zelf behoefte aan hebt mag aan gewerkt worden. Ieder op zijn eigen niveau. Zelf heb ik onder andere onderzocht hoe ik de mol beter kan introduceren, heb ik een nieuwe methode ontwikkeld hoe ik huiswerk op geef en differentieer en heb ik me digitaal verdiept in de mogelijkheden die er hedendaags zijn. Daarnaast voer je ook een ontwerponderzoek uit op je eigen school. In totaal ben je er ongeveer een jaar mee bezig. Met tijden een hele drukke periode, maar er zitten ook lange rustige perioden tussen. In tegenstelling tot de bachelor (die ik in 2012 had doorlopen) ben ik over dit praktijk onderzoek wel positief. Door de vernieuwde opzet in design studio's bleef je dicht bij je onderwerp. In kleine groepjes geef je elkaar vaak feedback. Afdwalen en verzanden is bijna niet mogelijk. Ook de docenten zitten er kort op. De uiteindelijke interventie in de klas was erg leuk om te doen en heeft bij mij gezorgd voor een mooie binding met deze klas. Tja, en dan nog alles op papier zetten, dat moet nu eenmaal. Gelukkig is je eindproduct een artikel en geen verslag van honderd pagina's waar nooit meer naar gekeken wordt.

Kortom, voor mij is de opleiding een prachtige verdieping geweest. Ik geef nu al weer twee jaar in de bovenbouw les. De afwisseling van lessen in de bovenbouw en onderbouw bevalt me prima. Ik voel me verrijkt. Wat mij betreft zeker een aanrader.